

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemana, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 181.

∇ Ljubljani, v torek 11. avgusta 1891.

Letnik XIX.

Kam pridemo?

III.

Včeraj smo povedali, zakaj nasprotujemo kandidaturi g. Pirca, in to je, da je odločen nasprotnik konservativni slovenski stranki, česar do letos ni ja v no kazal. Mi nismo nasprotniki njegovi osebi, temveč njegovim političnim načelom, katerih bi kot drzen mož ne zatajil, kedar bi prišel v kleščice. Zakaj si je konservativna stranka izbrala za kandidata veleč. g. župnika Mesarja, to nam g. Pirc sam najbolje pové, pisoč: „Nasprotniki moji so postavili za kandidata imenovanega gospoda župnika zato, ker so domnevali, da ž njim mene takoj onemogočijo in me prisilijo odstopiti. Pokladali so največjo važnost na okoliščino, da sem ravno jaz tisti, ki sem največ slavil g. župnika Mesarja... Ker nisem odstopil, pričelo se je na nezaslišan način delati proti meni, in sedaj se kaže náme: Glejte mladega moža, ki si upa iti proti zaslužnemu možu, kojega je ravnokar še sam slavil... To zavijanje me je zbolelo, ko bi bila reš res taka, potem bi bilo postopanje moje toliko perfidno, da bi se vsak pošten človek moral sramovati moje družbe.“

G. Pirc torej sam pové, kaj bi moral storiti v tem slučaju. Ker „kmetijska družba zá-se nema politične barve in je ne sme imeti“, pač gosp. Pirc greši proti temu pravemu načelu, ker kot njen tajnik z vso silo tišči v političen boj, dobro vedoč, da zanese politično strankarstvo tudi v velevažni zavod. Stvar ostane ista, če je njegov protikandidat Peter ali Pavel. P. Pirc morda misli, da bi s tem zgubil na svoji časti, ko bi se odpovedal kandidaturi, h kateri ga ni nikdo silil ali prosil. Četudi trdi, da si je „na Kranjskem in zunaj deželnih mej pridobil tako priznanje, s kakoršnim se ne more ponašati ni eden njegovih nasprotnikov“, vendar s tem še ni dokazal, da mora povsod njegova obveljati. Z grofom Hohenwartom se g. Pirc gotovo ne bode primerjal, in vendar se je tudi ta odlični avstrijski državnik moral že par-

krat umakniti svojim nasprotnikom. Tudi letos smo doživeli enak slučaj. Da bi on v odborovih sejah delal politički prepir, tega mu nihče ni očital, torej je popolnoma odveč njegovo dotično pojasnilo. In če je mnogokrat preprečil v družbi take prepire, bila je poleg predsednika le njegova dolžnost, katero naj tudi v prihodnje izvršuje; za to mu bodo vsi hvaležni.

Gosp. Pirc pa je sploh malo izbirčen v svojih izrazih. Tako piše, da so njegovi nasprotniki „ščuvali“ državne poslance, naj ga gredó tožit k ministru, dobro vedoč, da je služba potovalnega učitelja taka, da se mu more vsak dan vzeti. „Vedeli so, da se mi bode stavlil pogoj: ‚Kandidaturo ali službo‘, in ni jim bilo mar tega, da utegnejo svojega bližnjega spraviti ob kruh. Gospóda naj bode prepričana, da volim ob taki alternativni le čast, ki jo hočem neomadeževano ohraniti do smrti; rajši zgubim kruh, nego pustim triumfirati hudobijo.“

Kaj takega more zapisati le človek, ki je toliko zaljubljen v sebe, domišljjav in častiželjen, kakor gospod Gustav Pirc.

Tu ne govorimo le v svojem imenu, temveč gotovo v imenu vseh svojih somišljenikov, če zahtevamo od g. Pirca, naj dokaže, pové naj dejanja, da mu kdo jemlje čast in kruh. Na dan z imeni teh „hudobnežev“! Taka pisava je „perfidna“, to je natolcevanje, kajti nijeden slovenski poslanec ni govoril z ministrom o tej stvari. Kdo mu jemlje dosedanjo čast? Ubil si je v glavo, da mora priti v deželni zbor, če ne skozi vrata, pa skozi okno, ali celó dimnik, in ker ga mnogi svaré, naj si ne lomi vratú, sumniči jih, da mu jemljó čast. Naposled morda celó misli, da je rojen poljedelski minister. In za Boga, kdo mu jemlje kruh? Sam hoče biti „narodni mučenik“, uničiti hoče kmetijsko družbo in s tam sam sebe, to pa le vsled brezmejnje svoje domišljavosti in častiželjnosti. Dela naj tam, kamor so ga poklicali, in nihče mu ne bode jemal zaslužene časti in dobrega kruha. Gospod Pirc se nam zdi, kakor človek, ki sam skoči

v vodo, potem pa nesramno psuje ljudi, ki ga hočejo potegniti iz valov.

Plača njegova je skoro višja, kakor vladnega svetovalca, in do tega mu je v prvi vrsti pripomogla pred leti ravno konservativna stranka, katero hoče sedaj na vsak način ustrahovati; to naj si zapomni tudi člankar „Edinosti“ in prečita oni letnik „Slov. Naroda“, ko je bil g. Pirc kandidat konservativne stranke proti g. E. K., katerega je podpiral ta list.

Ravno tako predrzna in nesramna je trditvev g. Pirca, da hočemo mi in naši somišljeniki uničiti kmetijsko družbo. Čitajte še enkrat: „Za kmetijsko družbo pa bi se utegnili pokazati žalostni nasledki, ker vsled mnogih agitacij mnogi duhovniki nameravajo izstopiti iz kmetijske družbe... S tem pa bi kmetijska družba izgubila svoje najboljše moči. V korist kmetijske družbe je torej, da čim preje jenjajo v družbi vse politične agitacije, sicer je kriza v družbi neizogibna.“

Z drugimi besedami: Gospod Pirc hoče ukazovati konservativni slovenski stranki, ki mu je pripomogla do kruha; pokazal se ji je javno kot nasprotnika v boju „za žive in mrtve“. Konservativna stranka pa pravi: Dobro, dobroto plačujesh s nehvaležnostjo; kruha ti nočemo vzeti, a plača naj ti ga, komur služiš, za svoj denar pa dobimo svojega služabnika, kateri bode delal za stvar in ne za-se, ako ti ne opustiš svojih političnih agitacij.

To je jasno dovolj; če bode trpela kmetijska družba, kriv bode edino le g. Pirc, ki se je kakor jež razšopiril v tujih prostorih in ne pusti nikogar do sebe. Kar pa čenča o „veri“, povemo mu naravnost, da on sam tega ne veruje. Če bode še iztegnil svoje rožičke in govoril o hudobnežih, ki mu hočejo vzeti kruh, nakreali ga bomo drugače.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VI. velika skupščina

v Kámeniku dné 23. julija 1891.

(Dalje.)

Družba je v prvih petih letih svojega poslovanja nabrala 34.413 gld., potrosila pa 23.769 gld.

LISTEK.

Abiturijentom!

(Govoril na shodu dné 3. avgusta Fran Finžgar.)

Se enkrat zdaj podajmo si roke
In brat pritiski brata na srce
V slovo — ah morda zadnjikrat nocoj!
Potem pa v roke krepke težko veslo
In ven na morje z vali v hoj!
Tako pač slóve mladcu prvo géslo.
Raztresene slovenske nas sinove
Na jutro, večer, poldne in polnoč,
Kjer Avstrije mogočne orol plove
Ter kaže sloge bratsko vrlo moč,
Težko kedaj vse združi praznik sveti,
Ko moremo se bratsko spet objeti.
Zatorej čas sedaj je bratje vrli,
Ko slednjič bomo se nazaj ozrli
Na vzore krasne in življenje mlado,
Ko sreče solnce cvetno nam livado
Dražestno osvitljalo je in zor,
Lehnó rosan nani bil je vsak napor,
Da zdaj ob robu mladih cvetnih let

Jeklenih sklepov ponese mo v svet.
In sklep močan, krepak nam prvi bodi,
Da sloga bratska nas k dejanju vodi!
Zdaj ko gradove zapustimo zlate.
Ki jih mladostna domišljija v zrak
Zidala je, in zelene trate
V puščavo stavlil je brezskrbno vsak,
Zdaj ozrimo na združitve mesti
Nazaj po davni slavski se povesti!
Krvave bomo zasledili srage,
Katere je Sloven si sam zadal
Ter tujstva seme v déžel zasejal,
Ker je nesloga vragu vila zmage
Nesrečne vence. Modri Svatopluk,
Moravske silne vrli gospodar,
Naj bode nam potomcem za pouk,
Da složni bodemo vselój, vsekdár
Na blagor le slovenski domovini,
Katere zvesti čemo biti sini.
Če sloga nas v domovju bo družila,
Nikaka te, Sloven, ne uniči sila!
Sam oče Avstrije te zaščituje,
In brat slovanski zate vsak deluje
In ljubi te srčno. — A od drugodi
Kaj pač koristi bratska nam pomoč,

Ce vsak doma le svojim potem hodi,
Na levo in na desno nikdar zroč?
Tako zaidemo počasno s ceste,
In nikdar od ljubezni verne zveste
Srce za dom ne bode nam plamtelo,
Nikdar za blagor naroda gorelo.
Vesoljno narodno gorjé nam mar
Ne bo, in skupen domovinsk altar.
Zakaj, kdor brata vidi le v pregrehi,
Ne bo pomogel mu nikdar k utehi;
In redko bode njemu čelo znojno,
Ko za prosveto občno bil bo vojno.
Zatorej bratje, ko se poslovimo,
Ljubezen, slogo večno prisezimo!
Tako nalogo, ki jo terja domovina
Od vsakega slovenske zemlje sina,
Lehko nam bode spolnovati
In čvrsto na braniku slovenskem stati.
Tako kljubuješ vselej neustrašno
Sovražni sili, ki bo samopašno
Odtujiti, uničiti povsod
Hotela nam slovenski mladi rod.
A nam naj sloga trdna bode vez,
Katera bratsko duše naj oklene,
Da tujstvu bomo neprodoren jez,

Zneski sicer niso tako veliki, s kakršnimi razpolagajo enake družbe večjih narodov, vendar se je veliko storilo, več ko smo s pričetka pričakovali in otelo se je že na stotine slovenskih otrok potujčevanju. (Dobro!) Ker čakajo družbo čedalje večji troški, naj podružnice tudi zanaprej vstrajajo v svojem delovanju, naj podpirajo družbo, da bo mogla izvršiti svoj namen ter, kakor velevali § 2. pravil, vsestranski podpirati in pospeševati slovensko šolstvo na katoliško-narodni podlagi. (Občna pohvala.)

Potem blagajnik še omenja o konecletni preskušnji pri sv. Jakobu v Trstu, kjer se je kot vodstveni zastopnik prepričal, kako ukaželjna je ondotna mladež, kako dobro je odgovarjala in da jih je bilo veliko s primernimi knjigami obdarovanih. Slovenskih otrok je pa še veliko; ko bi imeli mi dovolj prostora in podpore, storili bi lahko še več za slovenski življenj. — Prepričal se je, da je društveno učiteljstvo umevalo svojo vzvišeno nalogo ter jo požrtvovalno izvrševalo, za kar je sme tu očitno pohvaliti. Nadalje še pojasnjuje način, kako misli vodstvo tržaške zavode še bolj konsolidirati ter jim zagotoviti obstanek in razvoj.

Skupščina sprejme z odobravanjem in živio-klici denarničarjevo poročilo.

VI. Sledi poročilo nadzorništvu. V njegovem imenu poroča državni in deželni poslanec Fran Povše:

Nadzorništvu je tekom leta 1890, dvakrat skontrovalo blagajnico, 1. februarja in 16. septembra. Dne 18. februarja 1891. pa je pregledalo račune za l. 1890, računске knjige in priloge, in našlo, da so se vselej vjemali računi popolnem z blagajničnim stanjem, dohod in razhod pa z računskimi prilogami. Pri skontrovanju dne 18. februarja 1891. bile so v blagajnici hranilne knjizice sledečih denarnih zavodov:

1. Mestne hranilnice ljubljanske	1162	gld.	05	kr.
2. Južno-štajerske hranilnice	1095	"	18	"
3. C. k. Poštne hranilnice	357	"	69	"
4. Hranilnega in posojilnega društva v Ljubljani	300	"	—	"
5. Kmetijske posojilnice ljubljanske okolice	150	"	75	"
6. Okr. posojilnice na Krškem	1169	"	05	"
7. Posojilnice v Logatcu	1056	"	75	"
8. Posojilnice v Sevnici	1415	"	54	"
9. Posojilnice v Žavci	450	"	84	"
10. Posojilnice v Ormoži	576	"	24	"
11. Posojilnice v Diekšah	1050	"	78	"
12. Posojilnice v Ptuj	341	"	84	"
13. Posojilnice v Spodnjem Dravbergu	300	"	—	"
14. Posojilnice v Sinčevsi	1000	"	—	"
15. Posojilnice v Črnem	800	"	—	"
16. Hranilnice v Slov. Gradci	125	"	74	"

torej je bilo 10.994 gld. 76 kr. naloženih v domačih denarnih zavodih.

Predloženi račun za l. 1890. z dohodki 7505 gld. 82 kr., s troški 5874 gld. 84 kr., torej s prebitkom 1630 gld. 98 kr. in s saldrom 10.644 gld. 12 kr. koncem leta 1890. naj sl. skupščina potrdi in naj daje v smislu § 22. družbinih pravil vodstvu oprostito.

Skupščina vzame to izvestje s pohvalo na znanje, kar konstatuje prvomestnik.

VII. K točki volitev jedne tretjine vodstvenih članov izprosi si besede skupščinar Dragotin Hribar ter omenja, da bi ne bilo treba z listki voliti, z ozirom na prej že soglasno izrečeno zahvalo dosedanjemu vodstvu, naj blagovoli častita skupščina kar z „vsklikom“ potrditi izstopišvo tretjino odbornikov. Skupščina z odobravanjem soglasno pritrdi temu nasvetu. —

Pred volitvijo nadzorništvu naznanja prvomestnik, da je prejel od dosedanjega njegovega člana dr. Frana Papeža včeraj list, v katerem javlja, da radi drugih opravil ne more sprejeti več tega posla. Predsednik torej prosi, skupščina naj izbere drugega gospoda. Zastopnik Fran Podkrajšek nasvetuje z ozirom na to, da se župnik Ivan Vrhovnik, ki si je stekel mnogo zaslug za družbo, kmalo preseli v Ljubljano, skupščina naj blagovoljno njega pokliče v nadzorništvu. Zbor odobrova soglasno sprejme ta predlog.

Istotako soglasno so potrjeni člani prejšnjega razsodništva. (Imena vseh opraviteljev se objavijo skupno ob koncu.) (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. avgusta.

Notranje dežele.

Češko državno pravo. Poslanec Kramar je te dni govoril pred svojimi volilci o češkem državnem pravu. Priznati je moral, da ne more povedati, kdaj bodo dosegli češko državno pravo. S kraljem se naravnost pogajati ne morejo, kajti Avstrija je ustavna država. Obrniti se morejo na kralja le v češkem deželnem in v državnem zboru. Obširno je razpravljal, kako državno pravo morejo Čehi zahtevati. Za fundamentalne članke ne morejo glasovati, ker bi v tako državno pravo ne privolili Slovenci. Treba je državno-pravne razmere uravnati po narodnih in gospodarskih razmerah. S fundamentalnimi članki bi se raztrgala država, kar pa nasprotuje idejam sedanjega časa. Češko državno pravo se mora tako izvesti, da ne bo škodo skupnosti države. Ves govor je jasno kazal, da poslanec sam ni imel prav jasnih nazorov.

Vnanje države.

Mir na dveh nogah. Bruseljski „Nord“, ki je v tesni zvezi z ruskim ministerstvom vnanjih zadev, vidi v dogodkih v Kronstadtu novo jamstvo miru. S trodržavno zvezo je mir stal le na jedni nogi, z rusko-francoskim prijateljstvom se je postavil še na drugo nogo. Če drugih posledic ne bodo imeli ti dogodki, moramo pač vsi biti z njimi zadovoljni. Mir je zavisen največ od tega, da Rusija in Francija mirujeta. Kaka srednjeevropska država itak ne misli vojne začeti. Če so Rusi in Francozi zares tako miroljubni, bi se mir gotovo ohranil, če tudi bi francosko brodogojstvo ne bilo priplulo v Kronstad.

Avstrija in Srbija. Ker so nemški in ruski listi tolmačili potovanje kralja srbskega v Rusijo tako, da je naperjeno proti Avstriji, sedaj glasilo srbske vlade odločno zatrjuje, da je Srbija prijazna Avstriji. Avstrija hoče, da se na Balkanu osnujejo samostojne, nezavisne in narodne države, in baš po tem hrepené tudi Srbi. Zaradi tega mej Srbijo in Avstrijo ne more biti nobenega nasprotja. Časopisi obeh držav bi morali na to delati, da se odstranijo

vsi neumestni predsodki. Svéda vsaj srbski listi ne pišejo tako prijazno za Avstrijo, kakor „Glasnik“, in od tod nezaupnost.

Francija in Rusija. „Temps“, ki je organ francoske vlade, obsoja razne rusofilske demonstracije. Posebno odločno graja namero pariškega mestnega sveta, da bi slovesno vsprle generala Gervaisa. Take pretiranosti le škodujejo interesom in dostojnosti Francije ter tudi le šibko uspešne kronstadtskih dogodkov. Francoska vlada pač dobro vé, da v Peterburgu ne marajo za take demonstracije in jih zatorej odsvetujejo. Uspehi kronstadtskih dogodkov najbrž neso tolikšni, da bi se jih v Franciji mogli tako veseliti.

Anglija. Minoli teden je tudi angleški parlament odšel na počitnice. Zaključilo se je njegovo zasedanje s prestolnim govorom, v katerem obširno omenja, kaj je vse parlament storil, posebno za Irsko. Prihoda nemškega cesarja v London se prestolni govor nič ne spominja. Sploh o vnanji politiki ne omenja skoro nobene važnejše stvari. — Letos se bajé parlament več ne snide, temveč začne zborovati še-le v februarju. Takrat se začne njegovo zadnje zasedanje, katero bo močno vplivalo na volitve. Najvažnejša stvar, ki se ima rešiti v tem zasedanju, bo pač volilna reforma.

Špansko. Položaj v severnih pokrajinah španskih je jako kritičen. Vlada je pomnožila mnoge posadke in se nádeja, da ohrani red. Priznati pa mora, da se republičanske agitacije močno razširjajo. Vlada pa že zaradi preliberalnih zakonov ne more preprečiti teh agitacij.

Izvirni dopisi.

Iz Prage, dne 8. avgusta. (Bolgarski, slovenski in hrvatski góstje. — Shod češko-slovanskega učiteljstva.) Novo navdušenje zopet preveva praško stanovništvo. Za nekoliko dni prestanka gledé razstavnih slavnostij pozdravlja te dni Praga zopet nove góste. Prvi góstje, v kojih nameravam pisati, so bratje nam na daljnem, daljnem jugu slovanskem, to so bratje svojedobno najnesrečnejši narod: Bolgari, kateri so obiskali našo razstavo.

Bolgari so že mnogo let v živi dotiki s češkim narodom. In mlado češko šolstvo je imelo često priliko, izkazovati novemu pokolenstvu bolgarskemu jako važne in temeljite laskavosti. Leta in leta bili so bolgarski dijaki stalni obiskovalci čeških srednjih šol, in le-ti so pozneje v domovini svoji delovali v prospeh svojemu tlačnemu ljudstvu, kakor to dokazuje n. pr. bivši minister Ivan Salabašev, dr. Stojanov. Bolgarsko razumnštvo je torej tudi prešinjeno z zavednostjo o idejalnih naporih češkega naroda in njega vzajemnosti z Bolgari. Bolgarski góstje, ki so minole dni obiskali mesto naše in izložbo, niso prišli kot gledalci ali tujei. Bili so to odkritosrčni prijatelji češkega naroda, to jim je stanovništvo praško korak za korakom tudi osvedočilo, in ne manj navdušeno in čuteče Slovincem in Hrvatom.

Toda naj omenim na kratko obiska Slovincem in Hrvatov v izložbi. Odkrito Vam povém, da ni bilo nobene prave vspešnosti, mnogo rojakov ni vedelo, kdaj je skupni obisk, in torej se je predvčerajšnjim zbralo samo blizu 150 Slovincem in Hrvatov pri vhodu v izložbo, koje sta vodila prof. g. Fabkovič in ravnatelj zagrebskega muzeja, gosp. Simon Ljubič. Vse je lepo in pobratimsko pozdravil imenom izložbenega odbora pravnik g. Jan Sedlák, rekoč, da Čehe nepopisno veselí, da so se dragi bratje iz Zagreba in „bele Ljubljané“ podali na daljno pot, da vidijo ponos Čehov, jubilejsko izložbo, ter se vsem vkupe zahvali iskreno. Na te besede odzval se je prof. Fabkovič. Rekel je, da je razum veleval rojakom njegovim in slovenskim, da se poučé na izložbi, srce pa, da pridejo stisniti bratske desnice. O češkem ljudstvu se je spoznala želja velikega pesnika Kollárja, da so Čehi močan in nevenljiv narod, čegar bodočnosti kliče „Živio!“.

Po tem ogovoru se razidejo vsi góstje po razstavi, spremljal jih je povsod g. Sedlák; popoldne so se pa zbrali v Petzoldovi restavraciji, koja obsega prostora za 1800 oseb, natakarjev je 70, in vsi troški za nje zgradnjo so stali 60.000 gld. Obed tu velja 2—10 gld. Ostali so tu do 6. ure zvečer, potem so pa šli k slavnostni predstavi v „Narodno gledališče, kjer se je va čast Slovincem in Hrvatom izzvala živa podoba: „Apoteoza jubilejske izložbe češkega kraljestva“, na to pa spevoigra „Libuša“ od Smetane.

Drugi dan se zopet sestanejo Slovinci in Hrvat pred višjo dekliško mestno šolo ter se napotijo v novi muzej, kjer jih je pričakoval g. prof. dr. Jaromir Čelakovský, predsednik „Osrednje Matice šolske“, pozdravil ter vodil po prelepem posloju.

Domovju tibe sreče trdne stene.
Zares naloga težka je, pa sveta
In sad krassan nam vsem obeta.
Saj sreča rodoljubu takrat klije,
Če sreče solnce na domovje sije.
Oči stoterne v nas zaupno zro
In narod naš zahteva sebi v dar.
A mi bodimo starcu, ki oko
Mrje mu, zadnji že mu seva žar,
Dražesten up, in up nikdar lažnjavi.
Zato domovja sreči vsakdo živi!
Za narod vsak radostno se žrtvuj!
Dobiček svoj Slovincu bodi ptuj!
Ker nimamo zlata in srebrnine,
Da lahko žrtvenik bi domovine
Bogato obložili z njo; zato
Iz src spletimo venec majki Slavi
Iz zvestih src prečragi očetnjavi
T-r tiho položimo skromni dar
Na domovine naše svet altar.
Povoj naj venec bo močan, jeklen,
Ljubezni bratske vžigajoč plamen.
Nikdo, nikdar naj svete te vezi
S sovraštvom mrzkim ne ugonobi!
Čeprav različna nam je pot življenja

Pa ena bodi vedno pot težnja:
Da rod slovenski srečen, slavljen bode
Prosvete dan zasije in svobode!
Za dom goreti v slogi prisezimo
Ter seli zvesti zmer miru in sprave
To iskrico v Slovincov vseh dobrave,
Kar zreš Triglav ponosni jih, nesimo.

* * *

Slovenska brata pa, Ciril Metod,
Prisego čujta sveto, ki jo rod
Slovincem ob slovesu si prisega.
Globoko vsakemu zmed nas v srce,
Predno k slovesu damo si roke,
Zapišita naklepov svetih broj,
Bodita na prijatelja v življenji,
Bodita mladcem vzornika v borenji!
Če kdaj razdor sovražna sila
Med nas bi z roko zlobno zatrosila,
Trobojni prapor dviguita pred nami
Pod katerim sloga bratska nas objami,
Da vragu strah zada slovenska moč,
Zaupno v prapora le gè-lo zroč,
Vè sveto gè slo nam miru in sprave:
„Naprej zastava Slave!“

Odtod se pa korporativno napatijo v staromeško svetovalnico. Tu jih pozdravijo staroste namestnik g. dr. Eiselt in mestna odbornika g. Kontecký in g. Storch. Na dr. Eiseltov iskreni pozdrav odgovoril je gosp. dr. Gregorin iz Sežane nekako tako-le: „Presežtili ste naš, razveselili, in avstrijska država sme biti na Vas ponosna. Zahvaljujem imenom slovenskega naroda na iskrenem vsprejemu, kakoršnega nam je izrazil tu staroste namestnik g. dr. Eiselt, ter kličem: „Naj živi in se povspenja češki duh, češki narod!“ (Výborně! Slava! Živio!)

Imenom hrvatskega naroda se zahvali prof. g. Zagoda iz Varaždina, rekoč: „Hrepeneli smo po Pragi, in sicer zaradi tega, ker smo vedeli, da gremo k bratskemu narodu. Med rodovinami in prijatelji je običaj, da jeden drugega vabijo in se radujejo, ako se mogó ponašati s kako lepo stvarjo, s svojim delom. Slovani smo tudi velika rodovina, in tisti, ki danes vabi k sebi brate in sestre svoje, da jim pokaže uspeh stoletnega truda, je češki narod. Kar je bil Olimp Grkom, to je nam Slovanom zgodovinsko proslavljena kraljevska Praga Vaša, in zaradi tega kličem iz globine duše svoje: „Koristi naj temu češkemu Olimpu, staroslavni majki Pragi, njena razstava!“ Na to je vodil in razkazoval prof. dr. g. Čelakovský góste po mestni svetovalnici in sobanah.

A tudi češko-slovansko učiteljstvo proslavlja te dni svoj narodni praznik. Še nikoli ni bilo toliko učiteljstva zbranega v Pragi, kakor na letošnjem shodu, in kar je še pomenljivejše: še k nijednemu shodu ni prišlo toliko učiteljev pobratimskih narodov, kakor baš letos. Med došlimi nisem opazil samo učiteljev moravskih in šlezijških, temveč i mnogo jugoslovanskih učiteljev, iz Slovenske in Hrvatske jih je sém dospelo nad 70.

Ko te vrstice pišem, proslavlja češko učiteljstvo vzvišeno in navdušeno svoj veliki dan. Shod se je pričel s slovesno sv. mašo v cerkvi sv. Vojteha ob 8. uri, potem so šli vsi na Žofijški otok, kjer se pričelo zborovanje; prisotnih je bilo devettisoč učiteljev!

Otvoril je pa zborovanje predsednik osrednjega učiteljskega društva za Češko, gosp. J. Král. Imenom „Hrvatskega pedag. književnoga zbora“ pozdravil je zbor g. Milan Kobaš, imenom srbskega učiteljskega društva gosp. prof. Fabkovič iz Zagreba. Opoludne na to je sledil banket, po banketu pa obisk izložbe, v koji je v ta dan število obiskovalcev naraslo na 1,208.037.

Zvečer je bila prirejena sijajna zabava v „Meščanski besedi“. Izmed napitnic veljala je prva cesarju in péli so vsi učitelji stojé cesarsko pesem, to lojalno izjavo so brzojavili tudi kabinetni pisarni cesarski v Išč. Predsednik „Meščanske besede“, g. ces. svetnik in inženér Jahn, pozdravil je slovanske góste iz Slovenije, Hrvatske in Slavonije, in udeležnike učiteljskega shoda, rekoč: „Na zdar bratom slovanskim in hrvatskim! Na zdar češkemu učiteljstvu!“ (Godba zaigra „Kje dom je moj.“) Učitelj g. Svěcený je tudi Hrvatom, učitelj gosp. Schneider bratom Slovincem, ki na jugu branijo svoj dom; po teh besedah zaori po dvorani navdušeno: „Na zdar Slovincem!“, godba pa udari „Naprej!“

Zagrebski katehet g. Beslič je napil slovanstvu. (Gromoviti „Slava!“, godba svira hrvatsko.) Učitelj Ruffer je napil blaginji Prage in da bi ostala vedno središče slovanskih narodov. Zagrebški učitelj g. Ciganovič v blagor češkega naroda; učitelj g. J. Hrubý je napil moravskemu in šlezij-skemu učiteljstvu.

Pevci zapojó prelepo pesem: „Moravo, Moravo, Moravičko milá!“ Neki slovenski duhovnik iz Primorja izrazil je iskreno željo, da bi pozabljeni Slovani v Šleziji in Primorju dospeli do takega stališča, na kakoršnem so Čehi.

Prof. Fabkovič iz Zagreba pozivljaj je mlajše pokolenstvo, naj vrlo napreduje na pričetem potu, ker ima že pripravljena tla. Govornika dvignejo in nosijo po dvorani; ko pa neki Hrvat pristopi k godbi, kapelnika objame in poljubi ter mu pripné na prsi hrvatski grb, zaori med gósti nepopisna, gromovita pohvala. Ta večer v praški „Meščanski besedi“ ostal bode vsakemu nepozaben.

Žal, da se z vsemi resolucijami na učiteljskem shodu ne morem strinjati. Učitelj je častnik narodnega voja, kakoršen je učitelj, istotaka bode v marsičem oziru bodočnost njemu izročene mladine, taka bode i bodočnost naroda! In na žalost

svojo moram priznati, da tudi na Češkem učiteljstvo trobi v liberalni rog in se vedno bolj odtujaše konservativnemu mišljenju narodovemu. To je sad nove šole.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. avgusta.

(Katol. tiskovnemu društvu) poslali so nekateri gospodje kamniškega dekanata, v svojem krščansko-konservativnem mišljenju trdni kot planine njihovega okraja, res velik dar — 550 goldinarjev — v podporo krščanskega tiska. Preč. gosp. dekan in duhovni svetnik Janez Oblak, prej že tiskovnemu društvu dobrotnik, poklonil je vnovič v označeni namen 150 gld.; č. g. nadžupnik Ivan Zorc 100 gld. in častiti gospodje župniki Mat. Tavčar, Alojzij Stare pa Anton Stenovec z nova vsak po 100 gld. Živeli! Bog plati. Ako se odboru zglašé več toliko velikodušnih dobrotnikov, ne bo mu napravljala bodočnost prevelikih skrbi.

(Domača umetnost.) Župna cerkev v Vipavi skoro dobí več cerkvenih stolov, kateri so do četrtka razstavljeni v prodajalnici g. A. Obreze v Šelenburgovih ulicah. Zvršili so jih po načrtu in navodilu c. kr. strokovnega učitelja g. C. Misa učenci tukajšnje obrtne šole jako točno in umetno, takó, da se bode vipavska cerkev upravičeno ponašala s tem izvrstnim delom. Stoli so narejeni v čistem renesančnem slogu in bogato rezljani; tapetniško delo, katero je oskrbel g. Obreza, je jako ukusno.

(Tatovi v trnovski cerkvi v Ljubljani.) Minolo noč so tatovi tudi v tukajšnji trnovski cerkvi poskušali svojo srečo, ki jim pa ni bila posebno mila. Pri hlevu so si izposodili dolgo lestvo, katero so postavili k vratom pri zakristiji. Skozi okno nad vratmi prišli so v zakristijo in s krampom so od-pahnili notranja zakristijska vrata v cerkev. V zakristiji so pridno iskali denarja, ugrabili so pušico, s katero cerkvenik pobira milodare. K sreči je ravno prejšnji dan cerkvenik pobral denar iz pušice; pustil je v njej samo štiri četrtake. In to je bilo tudi vse, kar so tatovi odnesli; gotovo malo, za tako težko in nevarno delo. V cerkvi ni bilo opaziti nobenih znamenj, da bi bili ponočnjaki kaj poskušali pri pušicah. — Najbrže so bili tatovi kaki ljubljanski barabe, ker so jim bile krajne razmere tako dobro znane. Dobro bo torej, ako mestna policija nekoliko bolj natančno pregledala mestni log, rezidencijo mestnih barab, vzlasti v poletnem času. — Pozor pred tatovi!

(Vojaške vaje.) Iz Hrenovic se nam poroča: Običajne vsakoletne vojaške vaje pri Postojini pričele so se dné 10. avgusta. Zjutraj za rana odrinil je iz Postojine pešpolk šte. 97 proti Razdrtemu ter zasel vrhunec pri Hrašah in Hrenovicah. Od nasprotne strani došel je po cesti polk št. 87. Zanimivo bojevanje pričelo se je pri Dilcah. Milanovci so s „hurrah“-klici napali sovražnika ter ga zapodili v beg proti potoku Koratanšica. Vojaki ostanejo tu do 19. avgusta, potem odrinejo na Štajersko.

(„Slovenski Narod“ in katoliške dogme.) Kašno pisarjenje prevladuje sedaj pri naših liberalcih, pričajo nam nastopne besede, katere je „Narod“ objavil v svoji 176. številki z dné 5. avgusta t. l. Ta list piše: „Kdor mirno in hladnokrvno presoja dogodke poslednjih let, preveril se je izvestno korenito, da so klerikalci v političkem življenju osvetljivi kakor Korzikanci, brezozirni a la Machiavelli, vedno pa verni učenci svojega mojstra Ignacija Lojole. Namen posvečuje sredstva. To nemoralno, uprav kruto načelo jim je zvezda vodnica v javnem življenju, zato pri vsem njih javnem delovanju ni več etične podlage. . . Začeli so dosledno trditi, da je narodna napredna stranka nasprotna duhovščini, katero v jedriner napada, da smo načelni nasprotniki veri in sploh krščanskemu življenju. Večkrat smo že imeli priliko konstatovati, da so vsa ta sumničenja le plod skrajne neresnice in zvižaje. . .“ Nekaj vrstic pozneje: „Klerikalni nasprotniki nam bi pri najboljši volji ne mogli dokazati, kdaj, kje in kako bi mi bili pisali proti veri in cerkvenim obredom.“ — To vam je vednost, to vam je logika! V apostolski veri molimo katoličani člen: Verujem . . . v občestvo svetnikov. To je torej pač katoliška dogma. Sv. Ignacija Lojolankega je nezmotljiva katoliška cerkev razglasila svetnikom, katoličanom v posnemo. „Narod“ mu podtika nemoralno, kruto načelo: Namen posvečuje sredstva. „Narod“ torej obsoja sv. Ignacija na dno pekla, nezmotljiva cerkev ga časti svetnika.

Bolj naravnost ni mogoče skruniti katoliške vere, kakor se tukaj godi in vendar ima „Narod“ tako drzno čelo, da v istem članku, ko tako bogokletno piše o katoliških svetnikih, trdi, da mu pri najboljši volji ne moremo dokazati, kdaj, kje in kako da bi „Narod“ pisal proti veri! — Nam ni treba dokazovati, ker je tako pisarjenje žal prejasen in prežalosten dokaz!

(Družba sv. Cirila in Metoda) prejela je po blagorodnem gospodu Pavlu Turku, županu v Dragi, 7 gld., znesek, kateri je zložil ondotni novozvoljeni občinski odbor. Zahvaljujoč se za lep dar, čestitamo iz srca k sijajni zmagi draških Slovencev ob občinskih volitvah.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Pevski večer) priredi slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ v soboto, dné 15. t. m., v prostorih ljubljanske čitalnice. Začetek ob 8. uri zvečer, Vstop prost. K obilni udeležbi vabi najljubnejši odbor.

(Pevsko društvo „Lira“) v Kamniku priredi dné 15. t. m. slovesen koncert v salonu g. Fischeria, in sicer v proslavo rojstnega dné cesarjevega. Sodeloval bode orkester domačega pešpolka.

(Iz Ljubljance) so včeraj pri Mostah potegnili truplo hlapca Mihaela Weissseisena, katerega so pogrešali že od 2. t. m. Truplo so prenesli v mrtvašnico v Štefanji vasi. Sodišče bo preiskavalo, ali je Weissseisen ponesrečil ali so ga ubili.

(Duhovniške premembe v krški škofiji.) Župnije so dobili č. g. Ljud. Hafner, Šmarjeto v Reichenau, Jan. Harter Arije, Gr. Payer Št. Štefan na grobniskem polju. — Prestavljena sta č. g.: Karol Rous za kaplana v Šmihel pri Pliberku in Martin Urbanek za provizorja v Št. Janž v Spodnjem Rožu. — Č. g. J. Volkert je stopil v stalni pokoj. — V Štebnu pri Velikovu slavil bo dné 6. septembra t. l. č. g. župnik Janez Kolar svojo zlato mašo.

Raznoterosti.

— Koliko lastovk gre na jeden funt?) O tem se je vnel prepir v N. Nekateri so trdili, da osem, drugi, da dvanajst. Stavili so. Vjeli so potem lastovko in jo zvagali. Pokazalo se je, da tehtá 10 gramov, torej jih je za jeden funt treba petdeset.

— 40, 50 in 55 so številke, katere je bil stavil Farkas v temešvarsko loterijo in dobil milijon goldinarjev. Te dni so bile v tej loteriji vzdignjene iste številke, ki pa državi neso napravile take škode. Za jedeu učeneč je na-nje zadel terno.

Telegrami.

Dunaj, 10. avgusta. Srbski kralj se je sinoči ob 10. uri pripeljal. Na kolodvoru so ga pričakovali poslanik baron Thömel, načelniki oblastev, osebje srbskega poslanštva in deputacija srbske naselbine.

Dunaj, 11. avgusta. Srbski kralj se je zjutraj ob 8. uri s posebnim vlakom odpeljal v Išč. — Uradni list je objavil naredbo notranjega ministerstva, da smejo politični upravni uradniki od šestega plačilnega reda doli v notranji službi in pri posebnih težavnih opravilih nositi jopič po novi uniformi.

Dunaj, 11. avgusta. Včeraj so bile pri vnanjem ministerstvu obravnave o trgovinski pogodbi s Švico; listi poročajo, da se bodo danes nadaljevale.

Praga, 10. avgusta. Pri današnjem shodu odposlancev okrajnih bolniških blagajnic za Češko so Nemci stavili predlog, naj se zveza loči v nemško in češko. Ker je bil predlog s 84 glasovi proti 74 odklonjen, so Nemci večinoma zapustili dvorano.

Pariz, 11. avgusta. Veliki knez Aleksij se je zjutraj pripeljal; navzoč ni bil noben član veleposlanštva.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je mehko, toda ob enem uplívno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena steklenici 10 kr. (300—157)

Tuji.

7. avgusta.

Pri **Maliču**: Friedrich, polkovnikova soproga, s hčerjo; Röttinger, zasebnik, s hčerjo; Knips, Feitler, Uhlman, Gürtler, Krajinik, Ranzenhofer, Frank, trgovci, z Dunaja. — Zemlička, c. in kr. nadporočnik, s sestro, iz Karlovca. — dr. Veljč iz

Zužemberka. — Ranzinger z rodbino iz Kočevja. — Herrman, nadzdravnik, iz Volšperga. — Haas in Horio z Bleda. — Cramer, trgovec, iz Trsta. — Weigerth, trgovec, iz Budimpešte. — Bauer, trgovec, iz Bremena.

Pri **Stonu**: Ziffer, Sonenschein, Aney in Pretner, iz Trsta. — Lengal, trgovec, iz Vel. Kaniže. — Globočnik, trgovec, iz Kranja. — Bauer, tovarnar; Müller in Schwarz, z Dunaja. — Baroninja Lang z Dolenjskega. — pl. Heller iz Rateč. — Tschemanig iz Litije. — Lonzarich, posestnica, z Reke. — Martin iz Celoveca. — Hambrosch iz St. Vida. — Bard iz Lvova. — Brehm, nadporočnik, iz Ljubljane. — Khünl iz Brna. — Beguš s soprogo iz Bolzana. — Jan, dekan, iz Doline. — Görlich, vodja žel. postaje, iz Morav. Budejevic. — Kelin, duhovnik, iz Mirne.

Pri **avstrijskem caru**: Kupljen iz Črnomlja. — Böhm, medicinec, iz Gradca. — Herrman iz Monakovega. — Zavadtal, profesor, iz Celja.

Pri **bavarskem dvoru**: Staudaher z Dunaja. — Göstel, posestnik, iz Knežaka. — Pauluzza in Plez iz Vidma.

Pri **Južnem kolodvoru**: Braun, trgovec; Koren, ravnatelj, z Dunaja. — Jonke iz Kočevja. — Fava, uradnik, iz Poreča. — Kaušek iz Novega Mesta. — Millich iz Sapljeta. — Weiss, učitelj, iz Badena.

Umrli so:

6. avgusta. Franc Bradaška, delavec, 35 let, Ulice na Grad 12, jetika.

7. avgusta. Amalija Ješek, šivilja, 16 let, Poljanska cesta 27, jetika. — Ivan Gaberšek, delavčev sin, 7 let, Vegove ulice 12, meningitis. — Antonija Židan, šivilja, 22 let, Kravja dolina 22, jetika.

8. avgusta. Luka Robič, umirovljeni višji davčni nadzornik, 76 let, Pred Škofijo 8, vodenica. — Ana Stuk, sprevodnikova žena, 49 let, Resljeva cesta 12, srčna kap.

9. avgusta. Marija Simončič, delavčeva hči, 6 let, Rožne ulice 5, laryngitis crouposa. — Frančiška Tomažič, delavčeva žena, 44 let, Florjanske ulice 13, jetika.

V bolnišnici:

8. avgusta. Marijana Stare, gostija, 57 let, plućnica.

11. avgusta. Franc Mišič, gostač, 60 let, vodenica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v inč
opazovanja		razkoma v inč	topinoma po Celsiusu		
7. u. jut.	737-3	12-8	brezv.	megla	
2. u. pop.	735-1	24-4	sl. sever	jasno	0-00
9. u. zveč.	734-7	18-4	sl. svzh.	"	
Srednja temperatura 18,5°, za 1-4° pod normalom					

Stanje avstro-ogerske banke

dné 7. avgusta 1891.

(Brzjavno poročilo.)

Bankovcev v prometu

gld.	407.918.000	(+ 3.408.000)
Kovinski zaklad	245.341.000	(- 176.000)
Litnica	145.932.000	(+ 4.640.000)
Lombard	21.467.000	(+ 418.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 46.264.000	(- 4.343.000)

Zahvala.

Vsled smrti druzega nepozabljivega soproga, oziroma brata, gospoda

Luke Robiča,

kojemu so večeraj, 10. t. m., zadnjo čast izkazala razna slavna društva, sosebno „Sokol“, oziroma odlični prvaki ljubljanski s svojo prisotnostjo pri pogrebu, kakor z vencji, zahvaljujejo se za omenjeno izkazano čast

(1) žalujoči bližnji.

V Ljubljani, dné 11. avg. 1891.

Račun in zahvala.

Ob sklepu šol. leta 1890/91 šteje si podpisaneec v prijetno dolžnost, p. n. dobrotnikom tem potom objaviti račun o dohodkih in troških „šolske kuhinje“ na Vrhniki.

Prihodki.

Ostanek l. l. uložen v Vrhiško hranilnico. Hranilnično knjižico izročila je podpisaneemu preblag. gospa A. Pajerjeva, pokroviteljica dobrotne naprave, o priliki svoje preselitve v Ljubljano.

V knjižici je bilo 16 gld. 13 kr.

Med letom so blagovolili v navedeni namen deloma po gospej Pajerjevi, deloma po gđ. učiteljici Tominec ali pa neposredno v roko podpisaneega darovati, in sicer:

Gospa Marija Galle-tova, graščakinja v Bistri	25	"	"
J. Mulley-jeva, posestnica na Vrhniki	8	"	"
Marija Fröhlich-ova, soproga posestnika pivovarne na Vrhniki	10	"	"
A. Pajerjeva, soproga c. kr. svetnika deželne sodnije v Ljubljani	5	"	"
Marija Petrič-eva, posestnica na Verdu	4	"	"
Marija Jelovškova, posestnica na Vrhniki	3	"	"
J. Mayer-jeva, posestnica na Vrhniki	2	"	"
Preč. g. Ivan Koprivnikar, dekan na Vrhniki	5	"	"
Čast. g. Matej Sitar, kapelan na Vrhniki	5	"	"
Gosp. Gabrijel Jelovšek, župan in posestnik na Vrhniki	4	"	"
Karol Obreza, c. kr. poštar in posestnik na Vrhniki	4	"	"
J. Komatar, c. kr. notar na Vrhniki	3	"	"
Ivan Gruden, c. kr. davkar v pok. na Vrhniki	1	"	"
Josip Jurea, posestnik na Vrhniki	1	"	"
Hiš. št. 6 v Hribu	2	"	"
Skupaj	98	gld.	13 kr.

Troški.

Za jedila revnim učencem o polodne plačalo so je gostilničarici Elizabeti Stržinar:

V novembru	22	gld.	12 kr.
decembru	21	"	44 "
januarju	19	"	64 "
februarju	17	"	08 "
marcu	14	"	84 "
Skupaj	95	gld.	12 kr.

Ako se primerjajo dohodki s troški, razvidi se, da ostane še 3 gld. 1 kr., kateri znesek se bode porabil za pogostovanje v prihodnjem šolskem letu.

Podpisaneec izreka plemenitim dariteljem in vsem onim, ki so v preteklem šolskem letu revnim šolarjem kaj dobrega storili, posebej pa še blagorodni gospej A. Pajerjevi, soprogi c. kr. svetnika dež. sod. v Ljubljani, za vztrajno prizadevanje „šolsko kuhinjo“ ustanoviti in vzdržati, kakor tudi za obili trud, ki ga je blaga gospa imela s pobiranjem milodarov v prid šolske mladine, najiskrenejšo zahvalo. Bog povrni prav obilno blagim dobrotnikom!

Sola na Vrhniki,

dné 29. julija 1891.

V. Levstik, šolski vodja.

Ravnokar je izšel prvi zvezek lične knjižice z naslovom:

Povesti

slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Sestavil in uredil

A. Kalan,

urednik „Domoljuba“.

— Ponatis iz „Domoljuba“ —

I. zvezek. — Cena 20 kr.

Obseg:

Zlati lasje. — Dedščina. — V zametih pokopan. — Veronika. — Sama smola! — Trojni sveti večer. — Božič na sv. Gothardu. — V valovih življenja. — Lovski tat. — Luč na oknu. — Po viharju svetlo solnce. — Požar. — Lepi pirhi. — Marušnik. — Obhajilo v feči.

Dobiva se v „Katol. Bukvarni“ in pri H. Ničmanu v Ljubljani.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Sargove glicerinovne specialitete.

Odkar sta izumila glicerinovne specialitete F. A. Sarg in Karol Sarg, rabi jih Njeno Veličastvo cesarica in drugi udje cesarske naše rodovine, kakor tudi mnoge tuje knežje rodbine. Te specialitete priporočajo: prof. baron Lie ig, prof. pl. Hebra, pl. Zeissl, cesarski svetnik pl. Scherzer itd. itd., dvorna zobozdravnika Thomas na Dunaji in Meister v Gotthi itd.

Glicerino milo, pravo, neponarejeno v papirji 60 kr., v škatljici 65 kr., v deščicah po 3 koške vkupe 90 kr., v škatljici po 3 koške 60 kr.

Medeno glicerino milo v zavitku po 3 koške 60 "

Tekoče glicerino milo v steklenici 65 "

(Najboljše sredstvo za razkave noge in nečisto polt.)

Glicerino ustna krema v steklenici 50 "

Glikoblastol (sredstvo za lepe lase in odstranjenje lišajev itd.) v steklenici gl. 1.—

Toaletno karbol-glicerino milo v zavitku po 3 koške 1.20

KALODONT, glicerino zobna krema po —.35

(Izvrstno sredstvo za lepe svitile zobe.)

F. A. Sargov sin & comp., c. in kr. zalagatelj na Dunaji.

Dobiva se v vseh lekarnah in parfumerijah. (45)

Št. 5908.

(1324) 3—3

Naznanilo.

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov ostane **deželna blagajna kranjska od 12. do vštetelega 14. avg. t. l.** strankinemu prometu zaprta.

Deželni odbor vojvodine Kranjske.

V Ljubljani, dné 7. avgusta 1891.

Dunajska borza.

Dné 11. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	92	gld.	20 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92	"	10 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111	"	79 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102	"	35 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1026	"	— "
Kred tne akcije, 160 gld.	287	"	50 "
London, 10 funtov strl.	118	"	10 "
Napoleonor (20 fr.)	9	"	40 "
Cesarski cekini	5	"	59 "
Nemskih mark 100	58	"	02 1/2 "

Dné 10. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	104	gld.	05 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101	"	65 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135	"	— "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	148	"	— "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	179	"	40 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97	"	— "
Zastavna pisma " " " " 4 1/2%	100	"	40 "
Kreditne srečke, 100 gld.	187	"	50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	60	"	75 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20	gld.	50 kr.
Avstr. rubežnega križa srečke, 10 gld.	17	"	80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20	"	— "
Salmove srečke, 40 gld.	59	"	— "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	49	"	50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155	"	75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2710	—	"	— "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	94	"	— "
Papirni rubelj	1	"	23 1/2 "
Laških lir 100	46	"	50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Zemljiškokreditne promese

à 1 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitek 45.000 gld. av. velj.

Žrebanje je že dné 17. avgusta!